

կը յաջորդէին մտացս մէջ. մինչ քաղցրիկ քունն վերջ տուաւ ցնորից երևակայութեան:

Ա

ԵԱԼԸԹԱՅԷ ՄԻՆՉԵՒԻ ՅՕՏԵՍՍԱ

Առաւօտը մութնուլուսին՝ զմեզ կրող նաւն հասաւ Ղրիմու հարաւային ափանց նշանաւոր քաղաքը Եալըթա՛, որ ամարանոց է արքայից Ռուսաց, ուր կը յաճախեն ամէն տարի հազարաւոր օտարականներ՝ կորուսեալ առողջութիւններն վերստին ստանալու, բարեխառն և ջերմին կլիմայիւ և առողջարար խաղողով: Երբ ահագին շառաշմամբ խարիսխ ձգեց նաւն ծովածոցոյն մէջ, իսկոյն վեր ելայ՝ վայելելու Եալըթայի ակնապարար տեսիլը: Սա՛ յիրաւի իւր գեղեցիկ ծոցովն մշտադալար լէռներով, գեղեցկաշէն ապարանքներով և ճենացի վերնատուններով, կրանիտեայ թումբերով, և այլն, բնութեան և արուեստի սակաւագիւտ տեսարանաց մին կ'ընծայէ. նորա 'ի ծովէ տեսիլն աննման է: Քաղաքն թեթև մշուշով քողարկուած էր, գունդագունդ ամպերն իբրև ասրաբեր գառանց խումբեր, քաղաքին կռնակը բարձրացած անտառին ծառոց գագաթը մակաղած էին: Ծովը թէպէտ բոլորովին խաղաղ, այլ ոչ խոր յատակն արգելք էր մեծ նաւուն մտենալու նաւամատուցին: Նաւուն այս

1. Նշանակելու կ'արժէ՝ որ Եալըթա փոքրիկ քաղաքը՝ երկոտասաներորդ գարու Նուպիացի Իլըբիս անունով ալ խարհագիրն կը կոչէ ճալիթա անուամբ: